

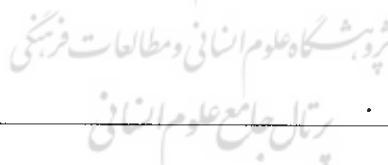
بررسی رابطه بین فعالیت‌های جسمانی و برخی عامل‌های خطرساز قلبی - عروقی اعضای هیأت علمی مرد دانشگاه شهید پرمان اهواز

دکتر عیدی علیجانی

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز - ۱۳۸۰

فهرست :

۱۲۷	چکیده
۱۲۸	مقدمه
۱۳۰	روش شناسی تحقیق
۱۳۳	یافته‌های تحقیق
۱۳۷	بحث و نتیجه گیری
۱۴۳	منابع و مأخذ

چکیده: هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین فعالیت‌های جسمانی و برخی عامل‌های خطرساز قلبی - عروقی مردان اعضای هیأت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز بود. آزمودنی‌های این پژوهش را ۲۷۳ نفر با دامنه سنی ۲۵ تا ۶۶ سال تشکیل می‌داد. آزمودنی‌ها براساس اطلاعات به دست آمده از پرسشنامه به گروه‌های فعال و غیرفعال جسمانی در رده‌های سنی ۲۵ تا ۴۵ و ۴۶ تا ۶۶ تقسیم شدند. معیار فعال بودن، اجرای دست کم دو جلسه ۶۰ دقیقه‌ای یا سه جلسه ۴۰ دقیقه‌ای فعالیت ورزشی منظم در هفته بود. برخی از عامل‌های خطرساز قلبی - عروقی مانند: کلسترول تام (C-T)، لیپوپروتئین پرچگال کلسترول (HDL-C)، لیپوپروتئین کم چگال کلسترول (LDL-C)، لیپوپروتئین خیلی کم چگال کلسترول (VLDL-C)، تری‌گلیسرید (TG)، عامل خطرساز (RF)، ضربان قلب (HR)، فشار خون سیستولی (BP_s)، فشار خون دیاستولی (BP_d)، قندخون (G)،

در صد چربی (%) و شاخص توده بدن (BMI) اندازه‌گیری و با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی در سطح $\alpha = 0.05$ تحلیل شد. یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد؛ C-T افراد فعال در حد معنی داری در همه رده‌های سنی کمتر از افراد غیرفعال و مقدار HDL-C افراد فعال در همه رده‌های سنی در حد معنی داری بیشتر از افراد غیرفعال بود. مقدار LDL-C افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی ۲۵ تا ۶۶ و ۲۵ تا ۴۵ تفاوت معنی داری داشت. مقادیر RF، TG، VLDL-C در همه افراد فعال در همه رده‌های سنی کمتر از افراد غیرفعال و فشار خون سیستولی افراد گروه سنی ۲۵ تا ۶۶ در حد معنی داری کمتر از افراد غیرفعال بود. مقدار HR و %Fat افراد فعال در رده‌های سنی ۲۵ تا ۶۶، ۶۶ تا ۴۶ و BMI در رده سنی ۲۵ تا ۴۵ سال با افراد غیرفعال تفاوت معنی داری داشت. این یافته‌ها نشان می‌دهد؛ رابطه بین RF، لیپوپروتئین‌های خون، %Fat و BMI در همه رده‌های سنی مثبت و معنی دار است، ولی در مورد HDL-C معکوس و منفی است.

نتایج کلی این پژوهش نشان می‌دهد که نداشتن فعالیت جسمانی یکی از عامل‌های اصلی خطرساز قلبی-عروقی است و می‌تواند باعث پیشرفت عامل‌های خطرساز شود. اجرای فعالیت‌های جسمانی می‌تواند به کاهش چربی‌های مضر خون، افزایش چربی مفید خون و کنترل وزن بدن متنه شود. همچنین خطر عامل‌های خطرساز قلبی-عروقی را کاهش دهد و احتمالاً نقش مهمی در کنترل و پیشگیری بیماری‌های قلبی-عروقی داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: فعالیت‌های جسمانی، فعالیت‌های هوازی، لیپوپروتئین‌های خون، کم تحرکی، بیماری‌های قلبی-عروقی، فشار خون و آترواسکلروزیس

همچنین کاهش مرگ و میر ناشی از ناراحتی‌های قلبی-عروقی دانست (۹، ۱۳، ۲۰ و ۳۰).

با وجود این، هنوز مرگ و میر ناشی از بیماری‌های قلبی-عروقی بیشتر از سایر موارد است. در این ساره لشون^۱ (۱۹۹۷)، پولاك^۲ و ویلمور^۳ (۱۹۹۴) اظهار می‌دارند که براساس یافته‌های پژوهشی، میزان مرگ و میر سالانه که ریشه آن قلبی-عروقی است، در آمریکا ۴٪ کل میزان مرگ و میر را به خود اختصاص داده است و

مقدمه
برخی از شواهد علمی در ۳۰ سال گذشته، حاکی از این است که در میزان مرگ و میر نسبی مبتلایان به بیماری‌های قلبی-عروقی کاهش قابل ملاحظه‌ای در مردم جهان بویژه در مردم آمریکا به وجود آمده است. به طوری که میانگین سن قربانیان این بیماری افزایش یافت و مردم عمر طولانی تر دارند و بیماری‌های قلبی-عروقی کم تری است. اجرای فعالیت‌های جسمانی، کاهش مصرف سیگار، کنترل بهتر چربی‌های خون، کنترل فشار خون و استفاده از مراقبت‌های بهتر پزشکی را می‌توان دلیل طولانی تر شدن عمر

1. Leon
2. Pollock
3. Wilmore

عروقی پیشرفت چشمگیری داشته است، ولی آمارهای سال ۲۰۰۰ نشان می‌دهد، هنوز ۴۰٪ از مرگ و میرهای مردم آمریکا را بیماران قلبی تشکیل می‌دهند (۳۶). البرایت^۱ و پولاک اظهار می‌دارند، کم تحرکی دلیل افزایش جمعیت مبتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی است و اجرای فعالیت‌های منظم و مستمر جسمانی می‌تواند از توسعه بیماری‌های قلبی-عروقی جلوگیری کند (۲ و ۳۶). یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهد که فعالیت‌های جسمانی، بیش تر از نوع هوایی می‌تواند بر پرفشار خونی، اجزای چربی‌های خون، مقاومت انسولین، چاقی و لخته شدن خون آثار مثبت بگذارد (۴، ۶ و ۳۳).

فعالیت‌های جسمانی- ورزشی بویژه نوع هوایی آن در درمان و کنترل بیماری‌های قلبی همچنین عامل‌های خطرساز آن‌ها پس از وقوع بیماری نقش مثبتی دارد. به طوری که به درمان و بازپروری بیماران مبتلا به بیماری پرفشار خونی، آثین صدری، سکته قلبی، بیماری‌های عروقی محیطی و نارسایی قلبی کمک می‌کند (۱۱، ۱۳، ۳۶، ۳۷ و ۳۹).

به هر حال، با توجه به نقش مثبت و پیشگیرانه فعالیت‌های جسمانی، با توجه به اهمیت سلامتی همه اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها بویژه سلامت قلب و عروق آن‌ها، در ادامه آموزش و پژوهش در دانشگاه‌ها در این مطالعه سعی خواهد شد تا رابطه بین فعالیت‌های جسمانی و برخی عامل‌های خطرساز قلبی- عروقی اعضای هیأت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز بررسی شود.

1. Naughton
2. Paffendarger
3. Albright

سکته قلبی از میان بیماری‌های قلبی- عروقی سومین عامل مرگ و میر به شمار می‌آید (۱۳) و (۳۰). مردم بیش تر سعی دارند برای جلوگیری از ابتلا به بیماری‌های قلبی- عروقی؛ عامل‌های خطرساز نخستین مانند: پرفشار خونی، اجزای چربی خون و استعمال دخانیات را کنترل کنند و چون عامل‌های دیگر مانند بیماری دیابت و توارث را در شمار عامل‌های خطرساز می‌دانند (۲، ۲۹ و ۳۰) باید ادغان داشت، عامل‌های مهم دیگری مانند بی‌تحرکی و چاقی که معمولاً از آن‌ها چشم پوشی می‌شود، می‌تواند در شمار عامل‌های خطرساز قلبی- عروقی قلمداد شود (۳۰). به همین دلیل، برخلاف کاهش آثار عامل‌های مختلف خطرساز قلبی- عروقی؛ افزایش افراد غیرفعال؛ شیعو چاقی به دلیل صنعتی شدن جامعه‌ها؛ ماشینی شدن زندگی؛ هجوم روتایی‌ها به شهرها و آپارتمان‌نشینی که حاصلی جز فقر حرکتی و بی‌تحرکی نداشته است، در دهه‌های اخیر هشداردهنده شده است (۳۰، ۳۵ و ۳۶).

در چند دهه گذشته، پژوهشگران به نتایج بهتری دست یافته‌اند که رابطه بین فعالیت‌های جسمانی و بیماری‌های مختلف از جمله بیماری‌های قلبی- عروقی را نشان می‌دهد. در این باره، لون (۱۹۹۷)، ناگتون^۱، پافن برگر^۲ و همکاران (۱۹۹۰)، خالدان و حمیدی (۱۳۷۹) بیان می‌دارند، براساس نتایج یافته‌های علمی- پژوهشی که به تدریج در مورد اثر نداشتن فعالیت جسمانی بر بیماری‌های قلبی- عروقی به صورت منظم جمع آوری شد، فعالیت‌های جسمانی هم بر افراد سالم جامعه هم بر بیماران قلبی- عروقی آثار مثبت دارد (۱۳، ۱۶، ۲۱ و ۳۷).

روش‌های پیشگیری و درمان بیماری‌های قلبی-

روش شناسی تحقیق جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری این پژوهش را تمام اعضا هیأت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز ($N=521$) تشکیل می‌دهد که از این جامعه، تعداد ۲۷۳ نفر مرد از دانشکده‌های مختلف برای نمونه آماری با دامنه سنی ۲۵ تا ۶۶ سال به صورت داوطلب در این پژوهش شرکت کردند.

طرح پژوهش

در این پژوهش که از نوع عملی پس از وقوع و همبستگی بود، آزمودنی‌ها براساس درجه فعالیت‌پذیری یعنی اجرای منظم فعالیت‌های ورزشی مختلف شامل: پیاده روی سریع، دویدن، فوتیال، والیبال، بسکتبال، دوچرخه سواری، شنا و... به مقدار دست کم و دو جلسه ۶۰ دقیقه‌ای یا سه جلسه ۳۰ دقیقه‌ای در هفته به دو گروه فعال و غیرفعال تقسیم شدند. برخی از عامل‌های خطرساز قلبی-عروقی آن‌ها مانند کلسترول تام (C-T)، لیپوپروتئین پرچگال (HDL-C)، لیپوپروتئین کم چگال (LDL-C)، لیپوپروتئین خیلی کم چگال (VLDL-C)، تری‌گلیسرید (TG)، عامل خطر (RF)، قند خون غیرناشتا (G)، ضربان قلب استراحتی (HR)، فشار خون سیستولی (BP₁)، فشار خون دیاستولی (BP₂)، درصد چربی زیرپوستی (%Fat) و شاخص توده بدن (BMI) در رده‌های سنی ۲۵ تا ۴۵، ۴۶ تا ۶۶ و ۶۶ تا ۲۵ اندازه‌گیری و بررسی شد.

روش کار

برای اجرای این پژوهش ابتدا پرسشنامه‌ای از پیش تعیین شد که حالت محرومانه داشت و در

اختیار اعضا هیأت علمی قرار گرفت، از این تعداد ۲۷۳ پرسشنامه برگشت داده شد. در این پرسشنامه اطلاعات لازم مانند سن، درجه فعالیت جسمانی، نوع فعالیت جسمانی، عادت به سیگار، سابقهٔ فامیلی، بیماری‌های قلبی-عروقی به دست آمد و براساس آن گروه‌بندی شد. روش آزمایش و اندازه‌گیری‌ها با توجه به برنامه از پیش زمان‌بندی شد، به این ترتیب که محقق همراه با کارشناس آزمایشگاه و دو نفر از همکاران، وسائل ابزار پژوهش را در روز کاری بین ساعت ۹ تا ۱۱ صبح به مدت ۲ ماه یعنی از اول اردیبهشت تا آخر خرداد ماه سال ۱۳۷۹ به دانشکده (هر دانشکده سه بار) مراجعه می‌کردند و به روش زیر اندازه‌گیری می‌شد:

- ۱- ضربان قلب استراحتی با استفاده از گوشی پزشکی در وضعیت نشسته سه بار اندازه‌گیری و میانگین آن ثبت شد.
- ۲- وزن با دقت ۰/۵ کیلوگرم و قد با دقت ۰/۰۵ سانتیمتر با ترازو و متر فلزی اندازه‌گیری و ثبت شد.
- ۳- چربی زیرپوست با دستگاه چربی سنج ساخت ژاپن و با تکنیک اسکین فولد (Skinfold) در سه ناحیه طرف راست شکم، بالای خاصره سمت راست و سه سرتاسری دست راست را سه نوبت و به فاصله ۱۵ ثانیه بین هر نوبت برای گشت به حالت اولیه اندازه‌گیری و میانگین آن برای نتیجه ثبت شد.
- ۴- کارشناس آزمایشگاه از هر آزمودنی ۳ تا ۵ سانتیمتر مکعب خون برای اندازه‌گیری لیپوپروتئین‌های خون و قندخون غیرناشنا گرفت و به ظروف از پیش تعیین شده برای ارسال به آزمایشگاه منتقل کرد.

لپوپروتین‌ها به روش آنژیماتیک و با استفاده از کیت شرکت زیست شیمی و دستگاه Perkin-Elmer 550-SE بود سپس قندخون غیرناشتا با استفاده از روش اسپکتروقتومتری اندازه گیری شد.

۶- پس از تعیین مقادیر LDL-, HDL-C, C-T,

۵- چون هر روز طبق برنامه زمان بندی شده از تعداد ۱۵ نفر نمونه گیری می‌شد، بلا فاصله بعد از خون گیری، نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و پس از جداسازی سرم تایک ساعت پس از آن نمونه گیری با دستگاه سانتریفیوژ می‌شد. نگه داری آن در دمای مطلوب بود. تجزیه و تحلیل

جدول ۱. اطلاعات توصیفی جامعه آماری

متغیرها	N	میانگین	انحراف معیار	کم ترین	بیش ترین	طبیعی
سن (سال)	۲۷۳	۴۵/۲۵	۹/۲۳	۲۵	۷۴	-
وزن (kg)	۲۶۳	۷۴/۳۲	۱۰/۶۸	۴۵	۱۰۵	-
قد (m)	۲۵۷	۱/۷۲	۰/۰۷	۱/۴۶	۱/۸۷	-
C-T	۲۷۳	۲۰۴/۰۱	۳۲/۹۰	۱۴۴	۴۶۰	۱۸۰-۲۰۰
HDL-C	۲۷۳	۴۲/۴۵	۲/۴۴	۲۶	۵۹	۴۰-۵۰
LDL-C	۲۷۳	۱۱۹/۲۶	۲۶/۰۹	۲۲	۲۲۰	۷۵-۱۰۰
VLDL-C	۲۷۳	۴۰/۱۱	۱۹/۰۱	۱۳	۱۴۶	۱۰-۳۰
TG	۲۷۳	۱۹۳/۶۳	۸۶/۶۲	۶۵	۶۴۰	۵۰-۱۰۰
%Fat	۲۷۳	۲۱/۷۰	۵/۵۹	۵/۵۰	۳۵/۵۰	۱۸-۲۵
G	۲۷۳	۱۰۳/۱۴	۶۷/۰۳	۶۶	۴۲۰	۷۰-۱۱۰
RF	۲۷۳	۴/۸۱	۰/۸۴	۳/۲۰	۸/۶۰	۳-۵
HR	۲۷۳	۷۱/۰۷	۸/۳۵	۵۶	۱۰۰	۶۰-۷۰
BP _r	۲۷۳	۱۲۰/۷۹	۱۲/۷۱	۸۵	۱۷۰	۱۲۰-۱۳۵
BP _s	۲۷۳	۸۰/۰۵	۱۱/۹۵	۵۰	۱۱۰	۸۰-۹۵
BMI	۲۵۱	۲۵/۱۲	۳/۶۰	۲۱/۱۱	۲۰/۰۲	۲۰-۲۵

TG و C مقدار RF با استفاده از
فرمول

$$RF = \frac{C - T}{HDL - C}$$

VLDL-C

با استفاده از فرمول

$$VLDL-C = \frac{TG}{5}$$

برای هر آزمودنی به صورت
دستی محاسبه و ثبت شد (۲۲ و
۱۵).

- برای اندازه گیری شاخص
توده بدن از فرمول

$$BMI = \frac{M(\text{kg})}{H^2(\text{m})}$$

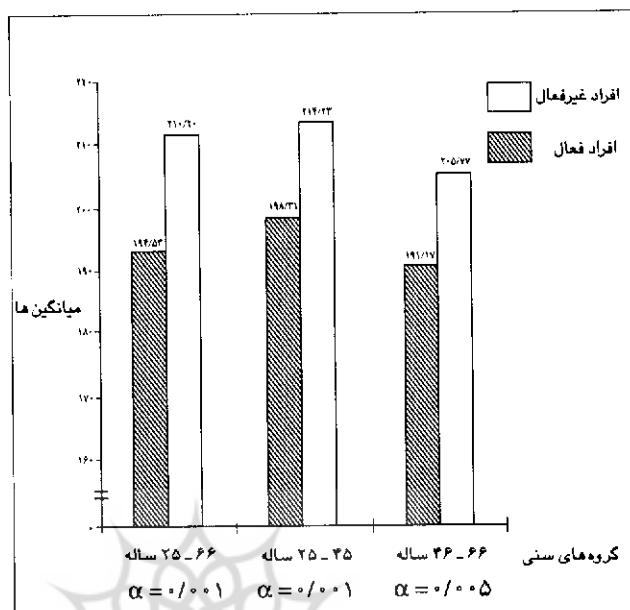
استفاده شد.

در این فرمول M وزن به
کیلوگرم و H قد به متر
است (۱۵).

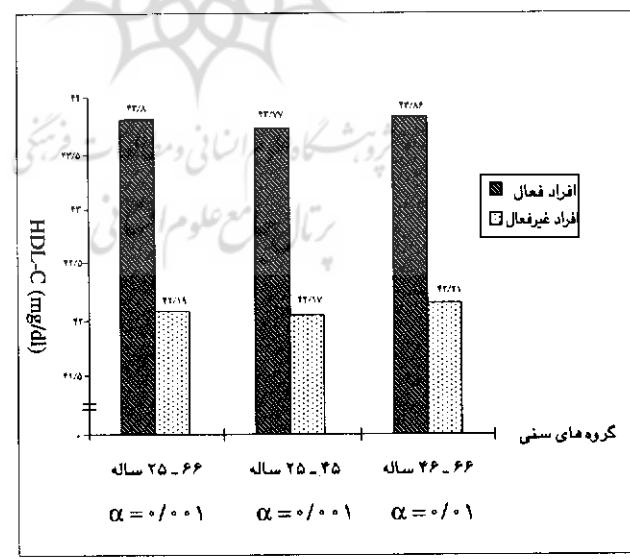
- برای اندازه گیری درصد
چربی (%) Fat از تکنیک
اسکین فولد و فرمول زیر استفاده
شد که اعتبار $r = 0.89$
است (۱۵).

$0.184 + 0.15772 - 0.00105$
 $\times (\text{مجموع سه اندازه گیری}) -$
 $\times (\text{مجموع سه اندازه گیری})$
 $\% \text{ fat} = 0.39287$

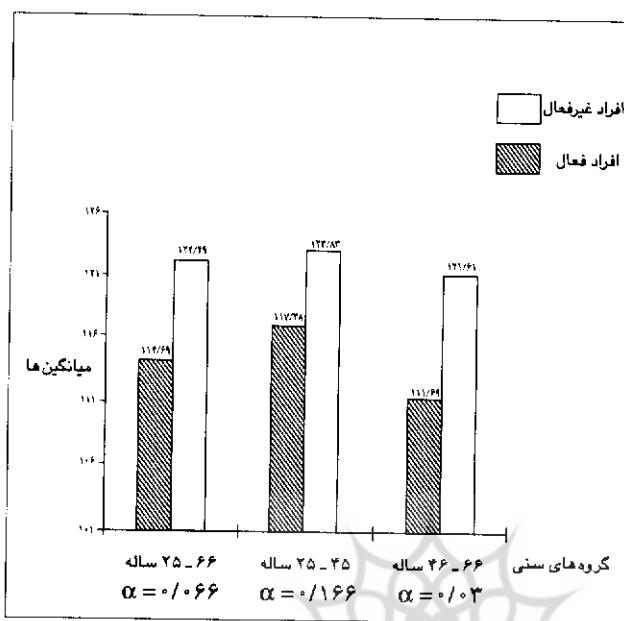
روش آماری
در این تحقیق، عامل‌های

نمودار شماره ۱. مقایسه کلسترول تام افراد فعال و غیرفعال در
گروه‌های سنی مختلف

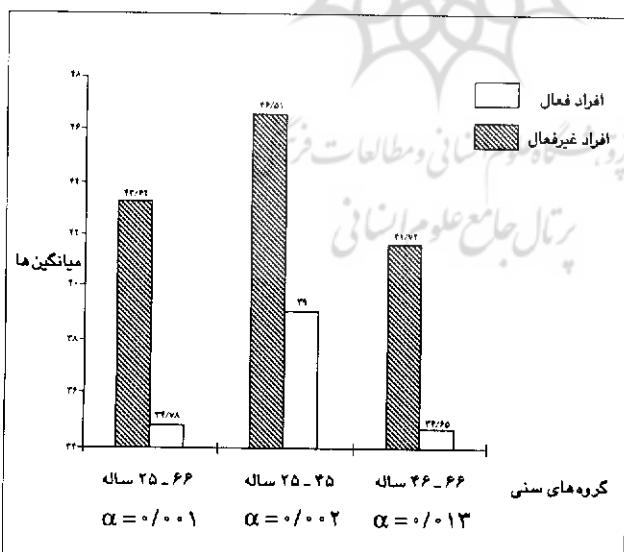

نمودار شماره ۲. مقایسه HDL-C افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های
سنی مختلف

نمودار شماره ۳. مقایسه LDL-C افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

خطرساز گروه فعال و غیرفعال همچنین مقایسه گروه‌های سنی ۲۵ تا ۴۶، ۴۶ تا ۶۶ و ۶۶ سال از آزمون؛ برای تعیین رابطه بین عامل‌های مختلف از ضرب همبستگی پیرسون؛ برای تعیین تفاوت بین دانشکده‌ها از ANOVA یک‌سویه و برای تعیین معنی دار بودن تفاوت‌ها از آزمون پی‌گیری توکی استفاده شد. برای مقایسه افراد فعال و غیرفعال بر حسب دانشکده‌ها نیز از آزمون مجددور خی (χ^2) استفاده شد. همه عملیات آماری در سطح $\alpha = 0/05$ ، با استفاده از رایانه و برنامه SPSS اجرا شد.

نمودار شماره ۴. مقایسه VLDL-C افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

یافته‌های تحقیق

اطلاعات به دست آمده از این پژوهش (جدول شماره یک و نمودارها) نشان می‌دهد که در مجموع، افراد فعال جسمانی با توجه به پایین بودن مقادیر برخی از عامل‌های خطرساز، در مقایسه با افراد غیرفعال جسمانی در همه رده‌های سنی این تحقیق، کمتر در معرض ابتلاء به بیماری‌های قلبی-عروقی قرار دارند. مهم‌ترین نتایج این پژوهش به شرح زیر است:

- بین مقدار کلسترول تام افراد فعال و غیرفعال جسمانی در

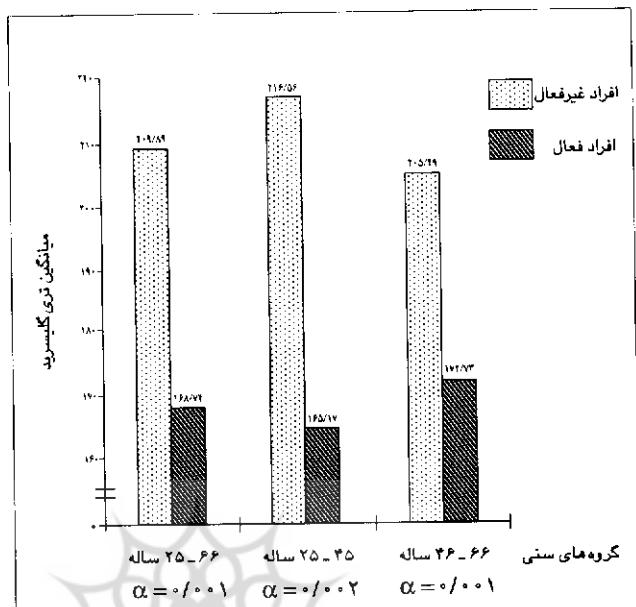
همه رده‌های سنی این پژوهش یعنی ۲۵-۶۶ (۰/۰۰۱)، ۲۵-۴۵ (۰/۰۰۱)، ۴۶-۶۶ (۰/۰۰۵) تفاوت معنی داری وجود دارد به طوری که کلسترول تام افراد فعال کمتر است (نمودار شماره ۱).

۲- مقدار HDL-C فعال جسمانی در همه رده‌های سنی یعنی ۲۵ تا ۶۶ (۰/۰۰۱)، ۲۵ تا ۴۵ (۰/۰۰۱)، ۴۶ تا ۶۶ (۰/۰۰۱) در حد معنی داری، بیشتر از افراد غیرفعال جسمانی است (نمودار شماره ۲).

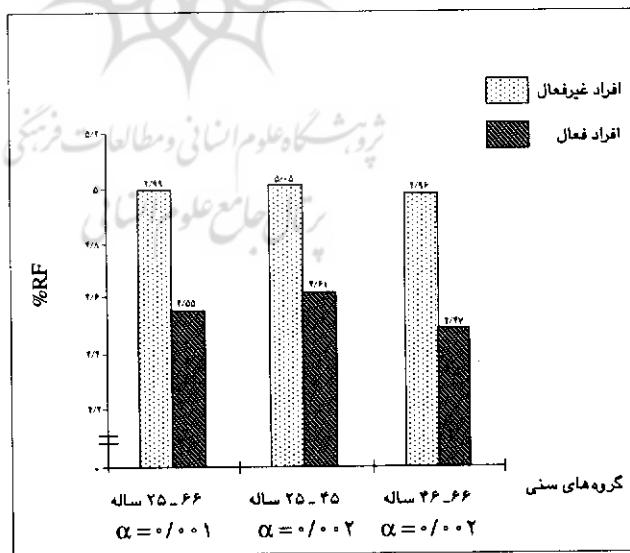
۳- بین مقدار LDL-C افراد فعال جسمانی و غیرفعال جسمانی تفاوت معنی داری در رده‌های سنی ۲۵-۶۶ (۰/۰۱۶) و ۴۶-۶۶ (۰/۰۳) مشاهده می‌شود (نمودار شماره ۳).

۴- مقدار VLDL-C افراد فعال جسمانی در همه رده‌های سنی در حد معنی داری کمتر از افراد غیرفعال جسمانی است، یعنی ۲۵-۶۶ (۰/۰۱)، ۲۵-۴۵ (۰/۰۰۲)، ۴۶-۶۶ (۰/۰۱۳) (نمودار شماره ۴).

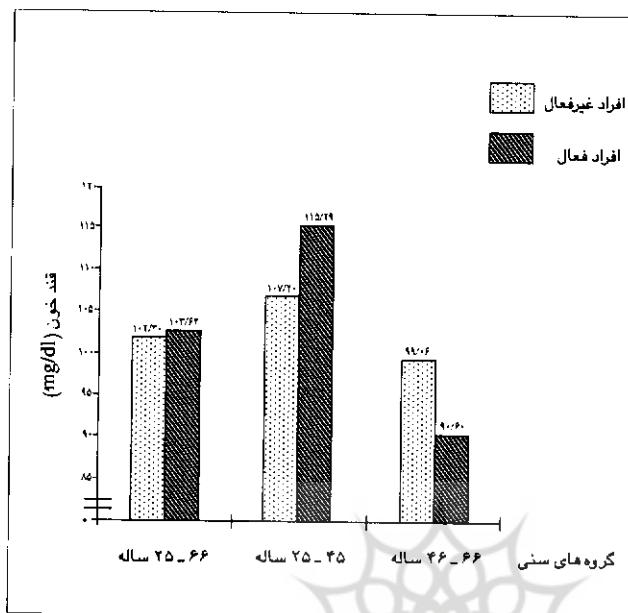
۵- بین مقدار TG افراد فعال و غیرفعال جسمانی در همه

نمودار شماره ۵. مقایسه تری کلیسرید افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

نمودار شماره ۶. مقایسه TG افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

نمودار شماره ۷. مقایسه قندخون غیرناشای افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

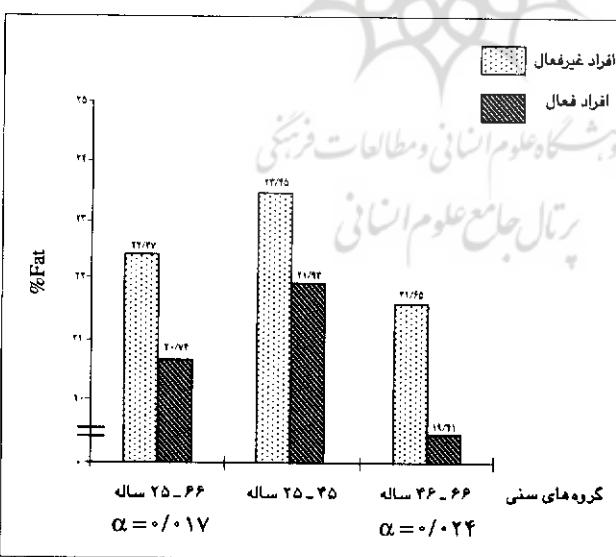
رده‌های سنی تفاوت معنی داری ملاحظه می‌شود؛ یعنی ۲۵ تا ۴۵، $\alpha = 0.001$ (۶۶ تا ۲۵، $\alpha = 0.002$) و ۶۶ تا ۴۶، $\alpha = 0.001$ (نمودار شماره ۵).

۶- عامل خطر یعنی RF افراد فعال جسمانی در همه رده‌های سنی کم‌تر از افراد غیرفعال جسمانی است و این تفاوت در سطح ($\alpha = 0.001$) برای ۲۵ تا ۶۶، $\alpha = 0.002$ و ($\alpha = 0.001$) برای ۲۵ تا ۴۵ ساله معنی دارد (نمودار شماره ۶).

۷- بین قندخون (غیرناشتا)، افراد فعال و غیرفعال جسمانی، در هیچ کدام از رده‌های سنی تفاوت معنی داری دیده نشد (نمودار شماره ۷).

۸- درصد چربی زیرپوستی (%Fat) افراد فعال جسمانی در رده‌های سنی ۲۵ تا ۶۶، $\alpha = 0.017$ و ۶۶ تا ۴۶، $\alpha = 0.024$ در حد معنی داری کم‌تر از افراد غیرفعال است (نمودار شماره ۸).

۹- مقدار شاخص توده بدن (BMI) افراد فعال جسمانی در رده‌های سنی ۲۵ تا ۴۵ و ۶۶ تا ۴۴ در حد معنی داری پایین‌تر از افراد غیرفعال است (نمودار شماره ۹).

نمودار شماره ۸. مقایسه % Fat افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

جدول ۲- همبستگی بین RF با سایر عامل‌های خطرساز قلبی-عروقی در گروه‌های سنی ۲۵ تا ۴۶، ۴۶ تا ۶۶ و ۶۶ تا ۷۵

RF	سابقه فامیلی	عامل‌ها												
		Bp ₁	Bp ₂	BMI	%Fat	HR	G	TG	VLDL-C	LDL-C	HDL-C	C	گروه‌های سنی	
۱	-۰/۰۹	+۰/۰۷	+۰/۰۶	+۰/۰۵۲۰	+۰/۰۴۲۰	+۰/۰۶۳۰	-۰/۰۱۷	+۰/۰۷۸۰	+۰/۰۷۰۰۰	+۰/۰۸۲۰۰	-۰/۰۵۸۰	+۰/۰۹۶۰۰	۶۶ تا ۲۵	
۱	-۰/۱۲	+۰/۰۳۱۰	+۰/۰۳۴۰	+۰/۰۱۵۰	-۰/۰۰۵	+۰/۰۲۸۰	-۰/۰۰۹	+۰/۰۹۰۰	+۰/۰۷۹۰	+۰/۰۷۸۰	-۰/۰۴۸۰	+۰/۰۹۴۰۰	۴۵ تا ۲۵	
۱	+۰/۰۳۱۰	-۰/۰۰۰۵	-۰/۰۰۰۵	+۰/۰۹۶۰۰	+۰/۰۷۰	+۰/۰۸۵۰	-۰/۰۱۳	+۰/۰۶۱۰	+۰/۰۶۱۰	+۰/۰۸۹۰	-۰/۰۸۱۰	+۰/۰۹۸۰۰	۶۶ تا ۴۶	

* در سطح $\alpha = 0.05$ معنی دار است.

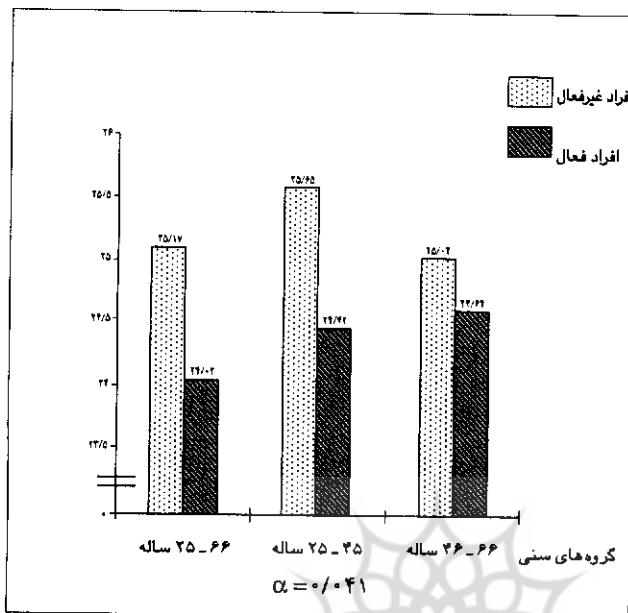
** در سطح $\alpha = 0.01$ معنی دار است.

غیرفعال دانشکده‌های مختلف نیز مقایسه به عمل آمد و نتایج نشان داد؛ بین افراد فعال و غیرفعال دانشکده‌های مختلف در سطح $\alpha = 0.003$ تفاوت معنی داری وجود دارد، به طوری که بیشترین تعداد افراد فعال متعلق به دانشکده تربیت بدنی با ۷۷٪ و کمترین آن‌ها متعلق به دانشکده کشاورزی با ۵٪ کمترین آن‌ها متعلق به دانشکده کشاورزی با $22/9\%$ است (نمودار شماره ۱۴).

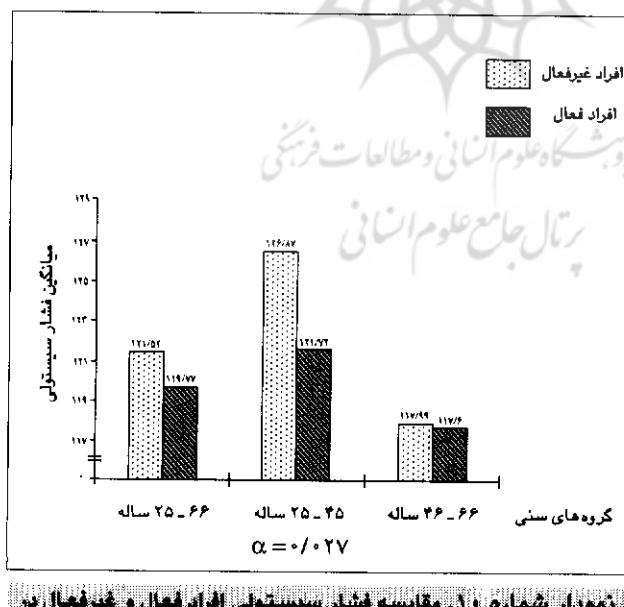
با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون رابطه بین RF و عامل‌های خطرساز قلبی-عروقی در رده‌های سنی مختلف تحلیل شد و نتایج جدول شماره ۲ نشان می‌دهد، در رده سنی ۲۵ تا ۶۶ که شامل همه آزمودنی هاست، ضریب همبستگی بین RF و عامل‌های خطرسازی مانند کلسترول تام و VLDL-C، LDL-C، مثبت و معنی دار بود و برای عامل‌هایی مانند BMI، %Fat، HR، TG، مثبت و معنی دار و رابطه بین RF در سطح $\alpha = 0.05$ معکوس و معنی دار است. این اطلاعات نشان می‌دهند که هرقدر میزان عامل‌های

۱۰- تفاوت معنی داری بین فشار خون سیستولی افراد فعال جسمانی در رده سنی ۲۵ تا ۴۵ ($\alpha = 0.027$) و افراد غیرفعال ملاحظه می‌شود، ولی در فشار دیاستولی تفاوتی دیده نشد (نمودارهای شماره ۱۰ و ۱۱).

۱۱- ضربان قلب استراحتی افراد فعال جسمانی در حد معنی داری در رده سنی ۲۵ تا ۶۶ ($\alpha = 0.003$) و ۶۶ تا ۴۶ ($\alpha = 0.03$) پایین تر از افراد غیرفعال جسمانی است (نمودار شماره ۱۲). پس از مقایسه عامل‌های خطرساز قلبی-عروقی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های مختلف، نتایج آنالیز واریانس یک سویه نشان داد که بجز در ضربان قلب استراحتی، تفاوت معنی داری بین دانشکده‌های مختلف دیده نمی‌شود. این نتایج نشان داد که ضربان قلب استراحتی اعضای هیأت علمی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی در حد معنی داری کمتر از بقیه بود (نمودار شماره ۱۳). با استفاده از آزمون خی (χ^2) بین افراد فعال و

نمودار شماره ۹. مقایسه BMI افراد فعال و غیرفعال بر کروهای سنی مختص

نمودار شماره ۱۰. مقایسه فشار سیستولیک افراد فعال و غیرفعال بر کروهای سنی مختص

مانند VLDL-, LDL-C، C-T، HR، BMI، %Fat، HDL-C است راحتی بیش تر و مقدار C کم تر باشد، فرد بیش تر در معرض ابتلاء به بیماری های قلبی-عروقی قرار می گیرد.

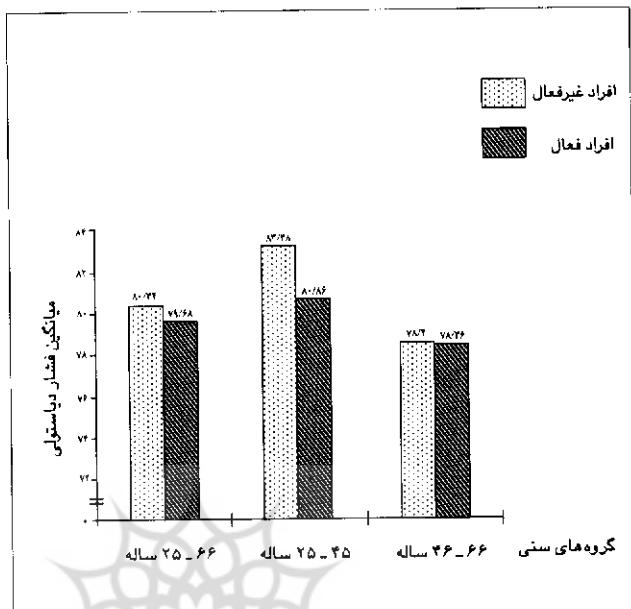
بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد که مقدار کلسترول تام آزمودنی های فعال در همه رده های سنی کم تر از افراد غیرفعال است. در این یافته ها فعالیت جسمانی احتمالاً بر کاهش مقدار کلسترول تام افراد فعال تأثیر داشته است و موجب کاهش آن می شود. نتایج این پژوهش با یافته های بسیاری از پژوهشگران همسو است (۴، ۸، ۱۳، ۲۳، ۲۸، ۳۳)، اما با توجه به کنترل نکردن عامل های مانند تغذیه و ژنتیک در این پژوهش، برای تأیید اثر فعالیت های جسمانی بر کاهش یا افزایش این عامل های خطرساز باید پژوهش های کنترل شده ای اجرا شود.

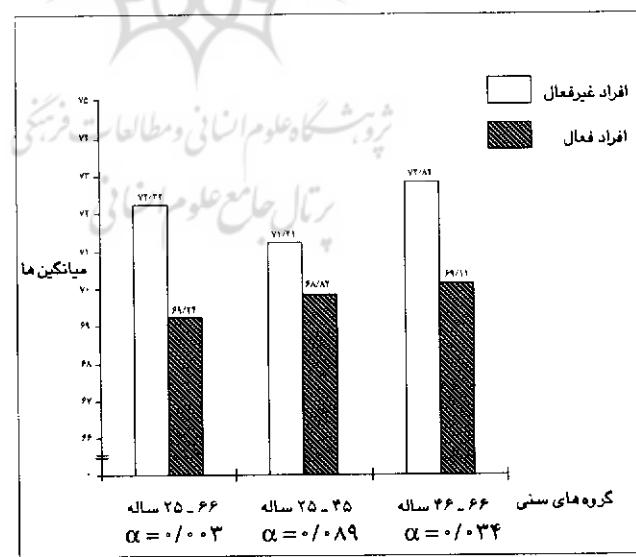
یافته های این پژوهش حاکی از این است که میزان HDL-C افراد فعال در کل جامعه آماری یعنی همه رده های سنی مختلف در حد معنی داری بیش تر از افراد

غیرفعال است. بنابراین، فعالیت‌های ورزشی حتی در حد HDL-C تقریبی موجب افزایش و درنتیجه کاهش خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی می‌شود. نتیجه این پژوهش، مورد تأیید نتایج سایر پژوهش‌هاست (۹، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۲۵، ۲۳، ۳۱ و ۳۳).

مقایسه میانگین‌های HDL-C، VLDL-C و TG افراد فعال و غیرفعال در رده‌های سنی مختلف نشان می‌دهد که مقدار VLDL-C، LDL-C و TG افراد فعال در همه سطح‌های سنی کمتر از افراد غیرفعال است. این یافته‌ها نشان می‌دهد که اجرای فعالیت‌های ورزشی موجب کاهش عامل‌های تهدیدکننده قلبی-عروقی می‌شود. این یافته‌ها با نتایج تحقیق‌های وود^۱، هسکل^۲، تران^۳، ولتمان^۴، کاستل^۵ و نایت^۶ همخوانی دارد (۱، ۳۲، ۲۸، ۱۳، ۹، ۷، ۴ و ۳۳). در این تحقیق مقدار LDL-C افراد ۲۵ تا ۴۵ ساله تفاوت معنی‌داری با افراد

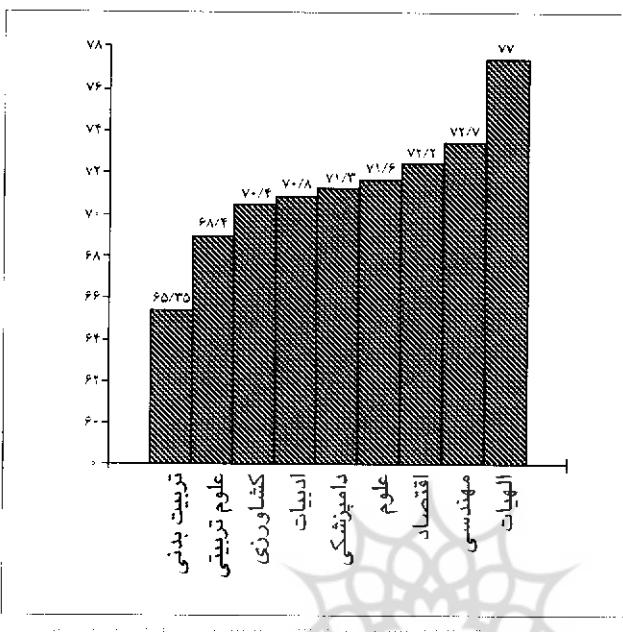

نمودار شماره ۱۱. مقایسه نشان دیاستولی افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

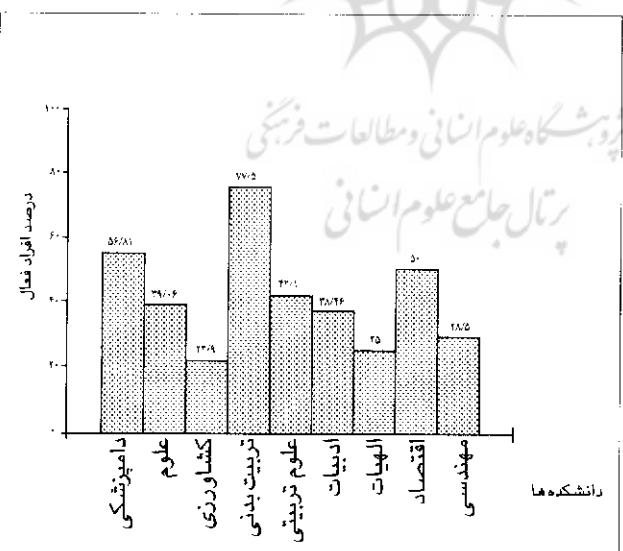

نمودار شماره ۱۲. مقایسه HR استhenic افراد فعال و غیرفعال در گروه‌های سنی مختلف

1. Wood
2. Haskel
3. Tran
4. Weltman
5. Castell
6. Knight

نمودار شماره ۱۳. مقایسه ضربان قلب استراحتی اعضاي هيات علمي
دانشکده های مختلف

نمودار شماره ۱۴. مقایسه درصد افراد فعال و غیرفعال افراد
دانشکده های مختلف

غیرفعال نداشت ولی با نتایج کاستل، کوکینز¹ و تران مغایرت دارد (۴، ۱۰ و ۲۸). علت این امر این است که LDL از فعالیت کم تر متأثر می شود.

به هر حال، یافته های این پژوهش در مجموع توافق به دست آمده در کنفرانس های ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۵ در این مورد تأیید شد که فعالیت های HDL-C و کاهش کلسترول-C و LDL-C و TG VLDL-C بنابراین، براساس این یافته ها

نتیجه گیری می شود که ورزش یکی از روش های ساده، کم هزینه و مؤثر در پیشگیری و درمان افزایش چربی های خون است. بدین ترتیب، تشویق مردم به ورزش می تواند موجب کاهش عامل های خطرساز قلبی-عروقی و درنتیجه کاهش میزان مهم ترین عامل مرگ و میر در جامعه بشری شود. چون براساس نتایج این پژوهش و سایر پژوهش های همسو بین سبک زندگی فعال، پرتحرک و نیم رخ چربی های خون ارتباط وجود دارد؛ می توان گفت در صورت کم تحرکی میزان LDL-C خون افزایش و میزان HDL-C خون

1. Kokkines

آماری در رده‌های سنی ۲۵ تا ۴۵ و ۴۶ تا ۶۶ ساله تحلیل شد، یافته‌ها حاکی از آن بود که فعالیت جسمانی باعث کاهش درصد چربی افراد فعال ۴۶ تا ۶۶ ساله در حد معنی داری ($\alpha = 0.02$) شد، ولی تفاوت معنی داری در درصد چربی افراد ۲۵ تا ۴۵ ساله دیده نشد. این امر در واقع تأییدی است بر بحثی که در مورد پایین بودن HDL-C و بالا بودن نسبی C افراد فعال در رده سنی ۲۵ تا ۴۵ ساله و رابطه آن با %Fat مطرح شد، به طوری که پولاك و ویلمور اظهار داشتند که افزایش غیرطبیعی لیپید و لیپوپروتئین پلاسما باعث چاق شدن افراد و درنتیجه افزایش LDL-C و کاهش HDL-C می‌شود. در این باره هاردمون^۱ نیز می‌گوید، در افراد فعال HDL-C زیاد می‌شود وقتی که همراه با کاهش وزن یعنی %Fat باشد (۳۶). به هر حال نتیجه این پژوهش با نتایج پژوهش‌های بعدی همسو است (۱۲، ۱۳ و ۳۶). نتایج این پژوهش با توجه به همبستگی بالای شاخص توده بدن (BMI) با در همه رده‌های سنی ۲۵ تا ۴۵ ساله ($\alpha = 0.062$) و ۶۶ تا ۴۶ ساله ($\alpha = 0.084$) و برای ۲۵ تا ۶۶ ساله ($\alpha = 0.074$) نشان می‌دهد که اجرای فعالیت‌های جسمانی موجب کاهش %Fat، BMI و چاقی می‌شود که با مطالعه‌های نایت و همکاران؛ اشمت^۲ و همکارانش اتفاق نظر دارد (۹ و ۲۶). به هرحال، دلیل این که فعالیت جسمانی موجب کاهش درصد چربی، شاخص توده بدن و پذیده چاقی می‌شود، این است که بر اثر فعالیت جسمانی انرژی بیشتری مصرف و از ذخیره شدن

کاهش می‌یابد به طوری که زمینه پیشرفت سریع آترواسکلروزیس را فراهم می‌کند و موجب تنگ شدن عروق می‌شود و همچنین خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی بویژه بیماری‌های کرونر قلب را افزایش می‌دهد (۲، ۹ و ۳۵).

یکی از بهترین شیوه‌های ارزیابی و پیش‌بینی خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی بررسی عامل خطر (RF) است که میزان این عامل از محاسبه نسبت T-C به HDL-C به دست می‌آید. همچنان که در مطالعه‌های مؤسسه‌های قلب فراینگهام نشان داده شده است، می‌تواند عامل نسبتاً دقیقی برای نشان دادن زمینه بیماری‌های قلب و عروق باشد (۳۸)، به طوری که اگر نسبت مزبور بالای عدد ۵ باشد این احتمال وجود دارد که فرد در خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی قرار گیرد. نتایج این پژوهش مبنی آن است که مقدار افراد فعال در همه سطوح سنی، با تزدیک بودن به مرز مجاز، به مراتب کم تراز افراد غیرفعال است (۰.۰۰۱). بنابراین، فعالیت‌های جسمانی-ورزشی با آثار مثبت خود باعث کاهش مقدار کلسترول تام و افزایش C HDL می‌شود. این نتیجه‌ها یافته‌های تران، ولمن، کاستل (۴ و ۲۸)، تران و ولمن (۲۲) و صفری (۳۸) را تأیید و مشخص می‌کند که بین فعالیت‌های جسمانی و کاهش RF همبستگی بالای وجود دارد (۰.۷۵ = ۰.۷۵). تحلیل یافته‌های این تحقیق همچنین نشان می‌دهد که اجرای فعالیت‌های جسمانی تأثیر چشمگیری بر کاهش درصد چربی زیرپوستی (%Fat) بدن افراد فعال دارد. نتایج نشان می‌دهد که فعالیت جسمانی در حد معنی داری ($\alpha = 0.01$) باعث کاهش درصد چربی افراد فعال در همه نمونه‌های آماری شده است. زمانی که نمونه‌های

طولانی مدت ورزشی است که منجر به قوی تر شدن عضله های قلبی و درنتیجه قدرت انقباض پذیری و حجم ضربه ای بهتری شده است. با این که درجه فعالیت پذیری اعضا هیأت علمی دانشکده تربیت بدنی در حد $\alpha = 0.003$ (بالاتر از بقیه دانشکده ها بود)، ملاحظه شد که برای اعضا هیأت علمی دانشکده تربیت بدنی این درجه از فعالیت برای کاهش عامل های خطرساز قلبی-عروقی مانند لپوپرثیون های خون کافی نبود و احتمالاً بر اثر سازگاری به وجود آمد و این افراد به تمرین های ورزشی با تواتر و شدت بیشتری برای کاهش آثار عامل های خطرساز قلبی-عروقی نیاز دارند.

بررسی یافته های این پژوهش نشان می دهد، بین عامل خطر (RF) و سایر عامل های خطرساز قلبی-عروقی همبستگی معنی دار وجود دارد. RF یک سازه مستقل است و می تواند خطر بیماری های قلبی-عروقی را پیشگویی کند و با مقادیر کلسترول تمام در همه رده های سنی این تحقیق بیش ترین همبستگی مثبت را نشان داده است ($\alpha = 0.08$ و $\alpha = 0.09$)، همچنین RF با HDL-C همبستگی معکوس و منفی را در همه رده های سنی نشان می دهد. بنابراین، RF با سایر عامل ها مانند BMI، LDL-C، VLDL-C، HR و %Fat نیز همبستگی معنی دار دارد، ولی بالاترین همبستگی را با کلسترول تمام نشان می دهد. براساس یافته های این پژوهش هر قدر مقدار کلسترول تمام بیش تر و

چربی زیرپوستی جلوگیری می شود. نتایج این پژوهش همچنین نشان داد که فشار خون سیستولی اعضای هیأت علمی ۲۵ تا ۴۵ ساله، تحت تأثیر فعالیت های جسمانی در افراد فعال به طور معنی داری کم تر از افراد غیرفعال است ($\alpha = 0.02$). بنابراین، می توان تنتیجه گرفت با این که فعالیت جسمانی-ورزشی باشد و تواتری که این آزمودنی ها در رده سنی ۲۵ تا ۴۵ ساله اجرا می کردند بر چاقی آن ها تأثیر معنی داری نگذاشت، ولی توانسته است بر فشار خون سیستولی آن ها تأثیر بگذارد که یک خطر بالقوه برای فرد محسوب می شود. به هر حال، نتایج پژوهش حاضر درباره کاهش معنی دار فشار خون سیستولی تحت تأثیر فعالیت های جسمانی با نتایج پژوهش های بلامتال^۱، دونکن^۲، نلسون^۳ و یانگ^۴ موافق است (۰.۵۳ و ۰.۴۷). در تحلیل یافته های این تحقیق، ضربان قلب استراحتی افراد فعال در هر دو رده سنی ۲۵ تا ۴۵ و ۴۶ تا ۶۶ ساله به مراتب کم تر از افراد غیرفعال است ($\alpha = 0.003$ و $\alpha = 0.024$) که با نتایج نوبل^۵ و اسمیت^۶ همسو است (۰.۱۹ و ۰.۲۴). علت کاهش ضربان قلب استراحت افراد فعال جسمانی را می توان به قوی شدن عضله های قلب، افزایش حجم ضربه ای و درنهایت افزایش حجم حفره ای قلب بویژه بطن چپ نسبت داد.

نتایج مقایسه عامل های خطرساز قلبی-عروقی دانشکده های مختلف نشان داد که جز در ضربان قلب استراحتی در هیچ کدام از عامل های خطرساز تفاوت معنی داری بین اعضای هیأت علمی دانشکده ها دیده نمی شود. تنها اعضای هیأت علمی دانشکده تربیت بدنی ضربان قلب استراحتی پایین تری داشتند و دلیل آن احتمالاً فعالیت های

1. Blumenthal
2. Duncan
3. Nelson
4. Young
5. Noble
6. Smith

چندانی ندارد مگر این که افراد به درجه‌ای از سازگاری برستند که با شدت و تواتر کم تر تحت تأثیر قرار گیرند، در این صورت باید شدت و تواتر تمرين‌ها را برای کسب آثار بهتر افزایش دهند. بنابراین، به اعضای هیأت علمی که معمولاً با کمبود وقت مواجه هستند، توصیه می‌شود به طور منظم به فعالیت‌های جسمانی- ورزشی با شدت متوسط و دست کم برای ۳۰ دقیقه به تعداد سه جلسه در هفته پردازند و زمانی که احساس کردند با این تمرين سازگاری دارند اندکی آن را افزایش دهند. بدون شک با اجرای چنین برنامه‌ای می‌توان از فواید معنی دار آن برای سلامت عمومی به ویژه سلامت قلب و عروق بهره مند شد.

هرقدر مقدار HDL-C کم‌تر باشد، مقدار RF بیش تر و درنتیجه فرد برای ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی مستعد است که با نتایج برخی تحقیق‌ها همخوانی دارد (۲۲، ۴ و ۲۸). در مجموع نتایج این تحقیق، تحقیق‌های تجربی، کلینیکی و همه‌گیرشناسی نشان می‌دهد، نداشتن فعالیت جسمانی یکی از عامل‌های اصلی خطرساز قلبی-عروقی است و یافته‌ها این فرضیه را تأیید می‌کند که افراد فعال تر در مقابل توسعه بیماری‌های قلبی-عروقی بوریه بیماری کرونر قلب و عوارض ناشی از آن بیش تر مقاوم هستند. این نتایج نشان می‌دهد، فعالیت‌های سنگین ورزشی برای مقابله با بیماری‌های قلبی-عروقی ضرورت

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پortal جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

1. Aaron, R. "High Fat, High - Carbo diet produce Similar lipid changes in cyclists". The physician and Sports Medicine, 4: 28-29, 1999.
2. Albright, A. et al, "Exercise and type 2 Diabetes" Med a sci in sports a Exercise 7:1-33, 2000.
3. Blumenthal, J. A. et al. "Failure of exercise to reduce blood pressure in patients with mild Hypertension". JAMA, 266: 2048-104, 1991.
4. Castell, A. M. et al. "Elevated high density Lipoprotein levels in Marathon". JAMA, 243: 534-536, 1980.
5. Duncan, J. J., et al, "The effects of aerobic exercise on plasma Catecholamines and blood pressure in patients with mild essential Hypertension. JAMA, 254: 2604-13, 1985.
6. Fletcher, G. F. "Cardiovascular response to exercise" Mount Kiso, Ny, Futura, 1994.
7. Haskell, W. L, "The influence of exercise training on Plasma Lipids and Lipoproteins in health and disease." Act, Med, Scand. Suppl. 711: 25-37, 1986.
8. Hartung, G. H. et al, "Relation of diet to HDL-C in middle - aged Marathon runners, Joggers, and inactive men". N. Engl. J. Med. 7: 357-361, 1980.
9. Kningsht, S. et al, "Regular non - Vigorous Physical activity and Cholesterol Levels in the elderly". Gerontology. A: 213-219, 1999.
10. Kokkines, P. F. et al, "Miles run per Week and high density lipoprotein levels in healthy Middle - aged men". Arch. Int. Med. 155: 415-420, 1995.
11. Lee, I. M. et al, "Exercise intensity and longevity in men". The Harvard alumni health study. J. Am. Med Assoc. 273: 1174-84, 1995.
12. Leclerc, K. M. "The role of exercise in reducing CHD and associated risk factors". J. ocka, state Mod. Assoc. 85: 283-290, 1992.
13. Leon, A. S. "Physical activity and Cardiovascular Health". A National Consensus. Human Kinetics. 1997.
14. Linder, M. M. et al, "The effect of physical conditioning on serum lipids and lipoproteins in white male adolescent. Med. Sci sports exercise. 15: 232-236, 1983.
15. Morrow, J. R. et al, "Measurment and evaluation in Human performance", Human Kinetics, 203-266, 1995.
16. Naughton, J. P. et al, "Exercise testing and exercise training in Coronary heart disease" Academic press. 1973.
17. Nelson, L. et al, "Effects of changing levels of physical activity on blood pressure and Haemodynamics in essential hypertension". Lancet, 2: 473-476, 1986.
18. Nieman, D. C. "Fitness and Your health". Bull publishing Company, 1993.
19. Noble, J. D., Farrell, P. A., "Effects of exercise Training on the onset of type I diabetes in the BB/ War rat. Med. Sci. Sports exerc. 26: 1130-34, 1994.
20. Paffenbarger, R. S. "Contributions of epidemiology to exercise science and cardiovascular health". Med. Sci Sports exerc. 20: 426-438, 1988.
21. Paffenbarger, R. S. et al, "Physical activity and longevity", A Consensus of Current Knowledge, Human kinetics books, 33-48, 1990.
22. Paffenbarger, R. S., Hyde, R. I. "Exercise in the prevention of Coronary heart disease". Prev. Med. 13: 3-22, 1984.
23. Samitz, G. Bachl, N. "Physical training programs for their effects on aerobic Capacity and Coronary risk Profile in Sedentary individuals. Design of a Long - term exercise training program. J. Sports Med. Phys.

- Fitness, 31: 283-293, 1991.
24. Smith, J. J., Kampine, J. P. "Circulatory Physiology, 3thed, Williams & Wilkins, 1990.
25. Stefanik, M. L. "Exercise, Lipoproteins, and Cardiovascular disease". Mount Kisco, Ny, Futura, 325-346, 1994.
26. Schmidt G, Jl et al, "Blood pressure, lipids, Lipoproteins, %Fat and physiced activity of singopore children. J. of paediatric - Child health, 33: 484-490. 1997.
27. Shephard, R. J. "Exercise Physiology. B. C. Decker, toronto, 1987.
28. Tran, Z. V. Weltman, A. "Differential effects of exercise on serum lipid and lipoprotein levels Seen with Changes in body Weight. A meta - Analysis, JAMA, 7: 919-924, 1985.
29. Tremblay, A. et al, "Normalizdion of the metabolic profile in obese women by exercise and low fat diet". Med. Sci Sports exer. 23: 1326-31, 1991.
30. Wilmore, J. H. "costill, D. L. "physiology of sport and exercise". Human Kinetics. 1994.
31. Wood, P. D. et al, "Physicd activity and high - density lipoproteins". Elsevier Science, 1331-165, 1984.
32. Wood, P. D. Haskell, W. L, "The effects of exercise on Plasma HDL-C". Lipids, 4: 417-427, 1979.
33. Wood. P. D., "Haskell, W. L." Plasma lipoprotein distributions in male and female runners" Acad. Sci, 301: 748-763, 1977.
34. Young, D. R, et al, "The importance of physical fitness for the reduction of CAD risk Fectors". Sports Med. 5:303-310, 1995.
۳۵. ناصر بهپور. اثر یک برنامه تمرین منتخب روی عامل های خطرزای قلبی - عروقی مردان میانسال. (رساله دکتری دانشگاه تهران، ۱۳۷۵).
۳۶. ویلمر پولاک. فیزیولوژی ورزشی بالینی. ترجمه ناظم فلاح محمدی. (انتشارات دانشگاه بولعلی سینا همدان، ۱۳۷۹).
۳۷. حمیدی تهرانی خالدان. اثر تمرین های ورزشی هوازی بر عملکرد قلب بیماران سکته قلبی. (نشریه حرکت، ۱۳۷۹). ص ۲۰-۵.
۳۸. لطیف صفری. اثر کار و فعالیت بدنه بر میزان لیپوپروتئین های خون بدن انسان. (رساله دکتری، دانشگاه تهران، ۱۳۷۴).
۳۹. مازن و همکاران. اصول اپیدمیولوژی. ترجمه ملک فضلی ناصری. (نشریه دانشگاه تهران ۱۳۶۹).

پortal جامع علوم انسانی
دانشگاه علوم انسانی و مطالعات رسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی